

[Udenrigsministeren.]

førelse har været en Betingelse for det danske Erhvervslivs Trivsel, og som kender den overordentlige Fremgang, som paa Grund af og i Forbindelse med disse Handelsaftaler i de sidste Aar er opnaaet for Danmarks Erhvervsliv, alle, som kender alt dette, er fuldkommen paa det rene med, at vi ikke kunde lade det springe paa at kunne sætte en og anden Bestemmelse i Aviserne, som man fra anden Side hævdede man ikke kunde sætte deri. Jeg tror, at det ærede Medlem engang maa kunne naa til at erkende, at alt hvad det ærede Medlem har Brug for til Bedømmelse af disse Forhold, kan det ærede Medlem faa at vide, og det kan det ærede Medlem i Virkeligheden ogsaa bringe videre til de Partifæller, som interesserer sig derfor.

Med Hensyn til det, som her foreligger, er der Adgang til at nedsætte et Udvalg her nu. Denne Adgang vil utvivlsomt blive benyttet, og jeg ved oprigtigt talt ikke, hvilke Bestemmelser i denne Aftale der ikke vil kunne meddeles Udvalget. Men naar vi nu har gennemgaaet det, naar vi har gennemgaaet det, som vi har gennemgaaet mangfoldige tilsvarende Aftaler tidligere, saa er jeg bange for, at naar vi kommer til anden Behandling, vil det ærede Medlem igen staa her og sige: Rigsdagen kan ikke rigtig tage Ansvaret for dette, for man har jo ikke faaet Besked, o. s. v. Paa det Punkt er der formodentlig intet at stille op med dem, der nu engang har sat sig ind i den Forestilling.

Dernæst med Hensyn til Indflydelse paa de Aftaler, der træffes: ja, for saa vidt Rigsdagen ønsker at gøre sin Indflydelse gældende, har den gennem sine Repræsentanter Adgang til dette paa et hvilket som helst Tidspunkt under de forberedende Forhandlinger, ligesom de forskellige Erhvervsorganisationer, der har staaet bag disse Forhandlinger og bidraget saa meget til deres lykkelige Gennemførelse, til enhver Tid har Adgang til at øve en saadan Indflydelse.

Det ærede Medlem sagde, at der er ingen Begrænsning for de Forpligtelser, man paatog sig ved denne Aftale. Jo, der er i hvert Fald den Begrænsning, som ligger i, at man kan sige op med 4 Maaneders Varsel. Tilsvarende Begrænsninger findes med det ene eller det andet Maanedstal i de fleste af de Aftaler, som sluttes med andre Lande og mellem andre Lande, f. Eks. gennemgaaende i hele den Række af Aftaler, som er sluttet mellem England og en Række Lande, der stod nogenlunde som vi, men havde meget lettere Vilkaar under Forhandlingerne, fordi

Landbrugsafsætningen ikke var en Livsinteresse for dem paa samme Maade som for os. Men saa siger det ærede Medlem: Men Danmark kan ikke finde paa at sige op. Det er muligt, at Danmark ikke finder paa det. Hvis Danmark ikke finder paa det, er det, fordi Aftalen skønnes at være af afgørende nyttig og gavnlig Betydning for Danmark. Hvis der kom et Øjeblik, hvor der kunde være Tvivl derom, saa er det klart, at saa maatte Danmark sige op. Endelig mente det ærede Medlem, at man bandt sig til Valutaattestsystemet ved denne Aftale. Dette er ikke Tilfældet. Man binder sig til at give en Adgang af rimeligt Omfang for engelske Varer til Danmark. Om dette gennemføres under den ene Form eller under den anden Form, derom staaer der ikke noget i Aftalen. Vi vilde være i Stand til selv inden for de 4 Maanedere at bruge et andet System, naar dette System ikke ud over det, man kalder de rimelige Grænser, begrænsede Adgangen for engelske Varer til Danmark.

Det ærede Medlem vendte sig derefter til hele Valutasystemet, og jeg har ved mange Lejligheder sagt lige fra 1932, da man gik over til dette System, at det er et System, der er af den yderste Vanskelighed at anvende, og at hvis Forholdene tillod det, maatte man fornuftigvis gaa bort derfra saa hurtigt, som det var muligt. Men saaledes som Vilkaarene har været for Danmark, har det været nødvendigt at have et System, hvorefter det var muligt at gaa til en Tilrettelæggelse af vor Samhandel med andre Lande og en Tilrettelæggelse, der kom til at svare til det System, der findes i de andre Lande. Tyskland har Devisesystemet med Hensyn til Tildeling af Ret til overhovedet at faa Penge til Indførsel for, Tyskland har Kontingentsystemer for en Række Varer. England har en Række bindende Toldbestemmelser af meget vanskelig Karakter for os. England har afgørende betydningsfulde Kontingentbestemmelser. Vi staaer over for Lande, hvis Politik bygger paa noget saadant, og saaledes som alle Vilkaar har ligget for os, har vi været nødt til at anvende det samme System.

Det ærede Medlem siger, at Sverige behøver det ikke. Der er den Forskel, som jeg tror, det vilde være klogt at forstaa i Danmark, at Sverige afsætter Varer, i første Række Jern og Træ, som i dette Øjeblik er i en ganske enestaaende Højkonjunktur, medens Danmark afsætter Varer, som det under de nuværende Forhold er af yderste Vanskelighed overhovedet at faa afsat, nemlig Landbrugsvarer, og Landbrugsvarer, for